

РЕШЕНИЕ

№ 612

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3460** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на Г. М., с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 764/25.03.2022 г., издадена от В. Т. И., мл. автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. “б“ от ЗДвП., е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Поддържа се, че не е налице нарушение. Моли се същата да бъде отменена.

Жалбоподателят, чрез адв. Г., поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.03.2022 г., в [населено място], жалбоподателят управлявал МПС, с рег. [рег.номер на МПС] ,“ собственост на К. П. П., по данни на свидетели очевидци, след видима употреба на алкохол, като отказва проверка с техническо средство „ Алкотест дрегер“ 7510, с номер ARDM-0402 тариран до 08.2022год.Водачът бил във видимо неадекватно състояние и лъхал на алкохол. Издаден е, връчен талон за медицинско изследване номер 087029 за МБАЛ Св. А.. Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 764/25.03.2022 г., с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената, Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага ПАМ – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18

месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и отказва проверка с техническо средство „ Алкотест дрегер“ 7510, с номер ARDM-0402, съставен е АУАН, серия GA № 347057 от 25.03.2022 г. и е уведомен за налагането на ПАМ. Това се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност. От показанията на разпитания по делото свидетел Н., не се разколебават установените констатации от АО, свидетелят твърди, че си е легнал на 24.03.2022год около 22.00ч, но около 03-04часа сутринта на 25.03.2022год. жалбоподателят е напуснал дома му, а видно от представената по делото докладна записка на л. 11 от делото, водачът при спирането за проверка е бил във видимо неадекватно състояние и лъхал силно на алкохол при проверката от служителите докладвали на ОДЧ и потърсили съдействие от ОПП на СДВР. Последното се потвърждава и от показанията на св. М., че всичко установено при проверката се докладва в докладна записка и се описва случая. Жалбоподателят твърди, че не е разбрал какво са искали от него служителите при проверката, но по делото е установено от събраните в хода на съдебното производство доказателства, че същият е бил неадекватен и лъхал на алкохол, още повече при извършването на всяка проверка се показва техническото средство, с което следва да се установи наличие на алкохол в кръвта на водача.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 36 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. М., с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 764/25.03.2022 г., издадена от В. Т. И., мл. автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на същия на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП., е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от

ЗДВП.

СЪДИЯ: